

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : L. Ciubotaru)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Doroftei Roman în
interesele Societății cu Răspundere Limitată „Legilux”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de
Asigurări „Galas” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Legilux” și Societatea pe Acțiuni „Alliance Investments Group”, intervenienți accesorii
Olari Nicolae și Todiraș Vasile privind încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 4 februarie 2020, prin care s-a
respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Legilux” și s-a menținut
hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2019,

c o n s t a t ă :

La 23 martie 2018, Compania de Asigurări „Galas” Societate pe Acțiuni s-a
adresat în instanța de judecată cu o cererea de chemare în judecată împotriva S.R.L.
„Legilux” și S.A. „Alliance Investments Group” cu privire la repararea prejudiciului
material în sumă de 28 504 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la 28 octombrie 2016, în orașul Bălți, s-a produs
accident rutier între autovehiculul de model „Dacia Logan”, numărul de înmatriculare
„CQV 663”, condus de Mușat Nicolai și autovehiculul de model „Dacia Logan”,
numărul de înmatriculare „BL DU 711”, condus de Olari Nicolae.

Potrivit procesului-verbal de constatare a contravenției nr. MAI 03 512219 din 13
octombrie 2016, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Olari
Nicolae, conducătorul autovehiculului de model Dacia Logan, numărul de înmatriculare
BL DU 711.

Răspunderea civilă a proprietarului autovehiculului Dacia Logan, numărul de
înmatriculare BL DU 711 este asigurată de S.A. „Alliance Insurance Group” conform
poliței RCAI - 002177935 din 01 aprilie 2017.

Astfel, ca urmare a accidentului rutier, a reparat prejudiciul cauzat autovehiculului
de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare „CQV 663” în mărime de 28504
lei conform obligațiilor asumate prin contractul de asigurare facultativă auto - casco nr.
ACF/3736 din 14 iulie 2016, încheiat între C.A. „Galas” S.A. și Î.C.S. „Metro Cash&
Carry Moldova” S.R.L.

Suma despăgubirilor de asigurare a fost transferată către stația de reparație „AECM Asistență” S.R.L., care a efectuat lucrările de recondiționare a autovehiculului de model „Dacia Logan”, numărul de înmatriculare „CQV 663”, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr. 660 din 05 aprilie 2017 și factura nr. JU1990934 din 28 aprilie 2017.

La 2 iunie 2017, C.A. „Galas” S.A. s-a adresat S.A. „Alliance Insurance Group” cu cerere prealabilă, prin care a solicitat despăgubirea de asigurare în ordine de regres, însă ultima a refuzat satisfacerea cererii invocând faptul că, potrivit datelor din Registrul de Licențiere ținut de Camera de licențiere a RM, unitatea de transport „Dacia Logan”, numărul de înmatriculare „BL DU 711”, se află în posesia persoanei juridice S.R.L. „Legilux”, care deține licență pentru activitate de transport a mărfurilor sau de călători în folos public seria AMMII nr. 052112, iar noul posesor care exploata acest mijloc de transport era obligată să asigure răspunderea civilă ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident rutier, întrucât contractul de asigurare existent acoperă doar răspunderea civilă a persoanelor fizice și nicidecum a acestei persoane juridice.

La 26 septembrie 2017, a expediat în adresa S.R.L. „Legilux” pretenția nr.807, prin care a solicitat restituirea prejudiciului suportat, însă prin răspunsul nr.557 din 15 februarie 2018 i-a fost comunicat că autovehiculul a fost scos de la evidența turismului vizat și transmis proprietarului Todiraș Vitalie și în astfel de situație evenimentul survenit cade sub acoperirea de asigurare în temeiul contractului de asigurare obligatorie RCAI emis SA „Alliance Insurance Group”, ultimului revenindu-i obligația de a restitui prejudiciul suportat de CA „Galas” SA.

La 19 februarie 2018, a expediat repetat SA „Alliance Insurance Group” cererea nr.172, prin care a solicitat restituirea sumei de 28 504 lei, ceea ce constituie despăgubire de asigurare pentru autovehiculul deteriorat în rezultatul accidentului rutier din 28 octombrie 2016, însă prin răspunsul primit la 15 martie 2018 a fost informată despre faptul că compania de asigurări își menține decizia luată anterior privind refuzul achitării despăgubirii pretinse.

C.A. „Galas” S.A. solicită încasarea din contul S.A. „Alliance Insurance Group” și S.R.L. „Legilux” a sumei de 28 504 lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 27.06.2018 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Olari Nicolae.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 24.09.2018 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Todiraș Vitalie.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău sediul Centru din 28 martie 2019, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul S.R.L. „Legilux” în beneficiul C.A. „Galas” S.A. suma de 28504 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 855,12 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

S-a respins acțiunea depusă de C.A. „Galas” S.A. în partea încasării prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată de la S.A. „Alliance Investments Group”.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, S.R.L. „Legilux” ca posesor a autovehiculului de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare BL DU 711 la momentul producerii accidentului rutier nu deținea poliță de asigurare și nu avea calitate de asigurat.

Instanța a reținut că, la momentul producerii accidentului rutier, răspunderea persoanei vinovate Olari Nicolae nu era asigurată, S.R.L. „Legilux” deținând în posesie

autovehiculului de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare BL DU 711, nu a executat obligația de asigurare ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 aprilie 2019, avocatul Doroftei Roman, acționând în interesele S.R.L. „Legilux”, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 martie 2019 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 4 februarie 2020, a fost respins apelul declarat de S.R.L. „Legilux” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 martie 2019.

La 10 martie 2020, avocatul Doroftei Roman acționând în interesele S.R.L. „Legilux” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 4 februarie 2020, solicitând casarea acesteia și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2019 și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel. Concluziile sunt neîntemeiate, instanța nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a dat răsuns la toate chetsiunile invocate în apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a aplicat greșit legislația din domeniul asigurărilor, hotărârea emisă fiind absolut nemotivată, în raport cu criticile formulate de S.R.L. „Legilux”. Fără a ține cont de prevederile art. 383 din Codul de procedură civilă instanța de apel nu a cercetat materialele cauzei și probele administrate, și-a întemeiat decizia pe probe necercetate, neanalizate și neverificate în cadrul ședinței judiciare, fapt care contravine art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Nu a elucidat faptul că automobilul posedă poliță de asigurare la „Alliance Investements Grup” S.A., fără a ține cont de prevederile art. 15 alin. (1) Legii nr. 414-XVI din 22.12.2006.

Instanța de apel nu a înlăturat aceste contradicții, astfel aplicând eronat normele de drept material și procedural.

Totodată, examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc fără participarea reprezentantului S.R.L. „Legilux”, fiind încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale prescrise în art. 26 din Codul de procedură civilă, adică nu a creat condițiile pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

Astfel, instanța a fost examinat superficial și din perspectiva respingerii argumentului că prin actul de primire predare automobilul nu era în posesiunea S.R.L. „Legilux”, deși C.A. „Galas” S.A. nu a prezentat nici o dovadă care să demonstreze acest fapt, nimic care să ilustreze utilizarea automobilului în folosul S.R.L. „Legilux”, în lipsa unor convingeri bazate pe probe.

Recurentul a invocat că, instanțele investite cu judecare fondului nu au fost constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluția în latura încasării de la S.C. „Legilux” S.R.L. a daunei materiale.

La fel, a fost lăsat fără examinare și nu a fost elucidat argumentul precum că automobilul nominalizat nu se afla în posesiunea S.R.L. „Legilux”, aspecte pe care instanța le-a neglijat, ceea ce constituie o încălcare a art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 4 februarie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 10 martie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 martie 2020 instanța de recurs a comunicat intimațiilor copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței, fiind recepționat de către „Alliance Investements Grup” S.A. la 16 martie 2020, iar S.A. „Galas” la 16 martie 2020, potrivit avizelor de recepție (f. d. 62-63 Vol. II).

Correspondența expeditată în adresa intervenienților accesorii Todiraș Vitalie și Olari Nicolae de a fost returnată instanței cu mențiunea „nereclamant” (f. d. 64-65 Vol. II).f

La 6 aprilie 2020, S.A. „Galas” a depus referință menționând că, decizia instanței de apel este legală și întemeiată. Instanța a elucidat circumstanțele de fapt și de drept și a aplicat corect normele de drept material. A solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Doroftei Roman în interesele S.R.L. „Legilux”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Doroftei Roman în interesele S.R.L. „Legilux”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru